

Při volbě tématu pro rigorózní práci jsem vycházela ze své diplomové práce zaměřené na oblast dětské psychodiagnostiky. V mém rozhodnutí mne podpořil mimo jiné i fakt, že diplomová práce byla v roce oceněna 2004 cenou pana profesora Matějčka za nejlepší diplomovou práci v oboru dětské psychologie. Práci jsem se tedy rozhodla rozšířit a doplnit.

Rídila jsem se při tom jistě oprávněnými výtkami, které považovaly diplomovou práci za příliš praktickou, bez teoretického ukotvení. V rigorózní práci bylo použito množství cizojazyčných, převážně anglicky psaných pramenů, které jsem měla možnost čerpat především z Národní knihovny v Londýně. Text byl tak doplněn o cenné informace týkající se předškolního věku i diagnostiky v tomto období. Kromě metod používaných v anglicky a německy mluvících zemích jsem se snažila doplnit i spektrum diagnostických nástrojů pro předškolní věk používaných v českých zemích. Často se zde pak nabízely úvahy nakolik historický a kulturní vývoj v té dané zemi ovlivňuje úroveň vývoje dětí a potažmo vývojovou psychodiagnostiku.

Jedním z důvodů proč jsem se pustila do převodu diagnostické metody z cizího jazykového prostředí do našich podmínek, byla možnost se tohoto převodu účastnit od samotných počátků. Při práci s anglickými prameny jsem zjišťovala, jak blízké si jsou naše země a Rakousko v porovnání s Velkou Británií. Odlišnost začíná už jen v samotném vymezení předškolního období, pro které má Vídeňský vývojový test platnost, což je v Česku i v Rakousku období od tří do šesti let. Ve Velké Británii funguje dosti odlišný systém školství, ze kterého vycházejí také posunuté hranice předškolního období. Rovněž moje zkušenost s prvními ročníky britských základních škol byla překvapivá: děti ve věku pěti let ve Velké Británii již ve velké většině plynule čtou a píšou, což je v našich podmínkách ale i v Rakousku spíše raritou.